

stellige militære Opfindelser og søge at faa udtaget Patent paa dem; derved vilde Regeringens Handlefrihed begrænses, og det vilde jeg betragte som meget uheldigt. — Der er et andet Punkt, hvor jeg ligeledes, sammen med det ærede Medlem fra Skaffov, har indtaget en Særstilling, og det er i Spørgsmaalet, hvorvidt der som Formand for Patentkommissionen skal ansættes en af Kongen udnævnt fast ansat Mand, der skal have en saa betydelig Løn, at man kan antage, at han kan gøre dette Formandskab til en Livsstilling. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man ikke forandrede denne Bestemmelse i Lovforslaget, da det vistnok maa indrømmes, at hele dette Spørgsmaal er saa betydningsfuldt, at det vel kan kræve i alt Fald en Mand's fulde Tid. — Endelig har jeg tilladt mig paa egen Haand at tage Afstand fra det øvrige Udvalg, naar det er foreslaaet, at det Tidsrum, i hvilket et Patent skal kunne gælde, indskrænktes fra 15 til 10 Aar. Grunden til, at jeg ikke har villet være med til den Indskrænkning er, at man i saa godt som alle andre Lande har en gennemsnitlig Tidsvarighed for Patenter af omtrent 15 Aar. Da Patentvæsenet særlig har international Betydning, og da man, saa vidt mig bekendt, ofte ikke indrømmer Danske større Fordele i Udlandet, end man indrømmer Udlandinge i Danmark, kan det have sin Betydning, at vi ikke der gaa en anden Vej end hele det øvrige Europa.

Judenrigsministeren (Jungerslev): Den ærede Ordfører begyndte med at nævne, at en stor Del af de Ændringsforslag, der ere stillede, havde en formel eller redaktionel Betydning. Det er jo ganske rigtigt, og jeg skal ligesom den ærede Ordfører forbigaa disse. Smidtertid bliver der jo tilstrækkeligt Stof tilbage, der er et tilstrækkeligt Antal ret indgribende Ændringsforslag at omtale, og jeg beklager meget, at adskillige af dem ere for mig meget vanskelige eller lidet lydbestgørende, for saa vidt man skulde ønske at faa Loven gennemført. — Jeg skal tage Ændringsforslagene i den Orden, i hvilken de foreligge, og det første Ændringsforslag er da Spørgsmaalet om, paa hvad der kan meddeles Patent, og hvad der er ubelieft fra Meddelelse af Patent. Her spiller jo det store Spørgsmaal, om der kan meddeles

Patent paa Fremgangsmaader, en Hovedrolle, og et æret Medlem motiverede for nylig udførlig, at man ikke burde give Patent paa Fremgangsmaader, paa en for mig ret forbaevjende Maade, maa jeg tilstaa. Det ærede Medlem saa det alene fra et Ryttesynspunkt, og det ærede Medlem synes ikke at have den mindste Respekt for, hvad der kan kaldes den ideelle Ejendomsret. Med den Motivering, som det ærede Medlem leverede, maatte man ogsaa nægte Kunstnere, Litteratorer, Skribenter og Digtere deres ideelle Ejendomsret til deres Værker, lige saa vist som man vil affkære Opfinderen fra at faa sine Tanker godkendte paa en saadan Maade, at han faar et stort Forspring i Erhvervet, et Privilegium, en Tilladelse for ham til fortrinsvis at sætte dem i Værk og drage Rytte af dem. Det maa jo være Synspunktet for Patentvirksomheden, at hvis den er til Skade for nogle, er den til Gunst for andre, og vil man have, at den skal være til Gunst for alle, saa kan man ganske vist ikke komme til en Patentbeskyttelse. Jeg har ogsaa Blik for, at en Del af det ærede Udvalgs Medlemmer i Virkeligheden ikke ville have Patentbeskyttelsen i det Omfang, som er nødvendigt, naar man skal have samme Ret i dette Land som overalt i den øvrige Verden, baade i Europa og i Amerika. Det vil man ikke gøre her, hvor man udskyder Fremgangsmaaderne, som vi jo hidtil ganske sikkert have givet Patent paa, og som man vedblivende bør give Patent paa, naar man vil ind under en Patentbeskyttelse, der skal være tilsvarende til den, der findes alle andre Steder. Jeg er derfor lidet tilfreds med, at ogsaa Udvalget har idtaget Fremgangsmaader ved Tilvirkning af Mæringsmidler, og det forekommer mig virkelig, at man her gør noget ganske ubilligt lige over for dem, der søge Patentbeskyttelse her, og navnlig vore Landsmænd. Hvis vi ikke havde den nuværende Patentbeskyttelse, og de ikke havde den i vore Nabolande, s. Eks. Norge og Sverige, og i Tyskland, kunde jeg bedre forstaa Synspunktet, men hvorfor man skal stille Opfinderne og ganske særlig de smaa Opfindere ringere her end andetsteds, forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne, gjorde jo ogsaa en Bemærkning paa et andet Sted